

[Socialministeren.]

nedsat beløb, kan anslås til 13 mill. kr. årligt. Statens andel heraf udgør ca. 11 mill. kr. årligt, i finansåret 1967-68 dog kun ca. 8,5 mill. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale disse til tingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Jeg har herved den ære at fremsætte forslag til lov om fremme af bevægeligheden på arbejdsmarkedet.

Lovforslaget er enslydende med det lovforslag, som jeg fremsatte den 16. marts 1966 (Folketingstidende 1965-66, forhandlingerne sp. 3959). Lovforslaget henvistes efter første behandling (forhandlingerne sp. 5105) til et udvalg, som ikke fik afsluttet sit arbejde, jfr. udvalgets beretning af 26. september 1966 (tillæg B. 1965-66 sp. 1645).

Idet jeg henviser til mine bemærkninger ved fremsættelsen i sidste folketingsår og til, at der af det da nedsatte udvalg er fremskaffet et stort materiale, som skal bearbejdes, anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Lovforslaget (nr. 1) findes i tillæg A. sp. 145, fremsættelsen i tidenden sp. 64).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

(Lovforslaget (nr. 2) findes i tillæg A. sp. 139, fremsættelsen i tidenden sp. 68).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Egon Jensen: Det er jo et almindeligt ønske, ikke mindst af hensyn til skattemyndigheder og skatteydere, at ligningsloven var af mere permanent karakter, men det viser sig gerne vanskeligt at opfylde dette ønske, idet der til stadighed opstår nye

problemer, som har indflydelse på den skattepligtige intægt. Således også i dette tilfælde, hvor konsekvensen af flere love er, at ligningsloven må optages til revision på en række punkter. Det gør ikke vore skattelove mere overskuelige eller lettere at arbejde med, og alle parter må være interesseret i, at vi kunne komme til en forenkling på dette område. Jeg hilser med tilfredshed, at finansministeren har holdt sig til de absolut nødvendige ting, og at vi så i øvrigt må afvente en virkelig skattereform.

De love, som skaber konsekvensvirkninger i ligningsloven, er boligforligets love, som enten er vedtaget eller vil blive vedtaget, så de får virkning fra skatteåret 1967-68, det er loven om invalidepension, som nu er udskilt fra loven om folkepension, samt loven om en landsskatteret, som blev vedtaget i sidste samling, hvor finansministeren under behandlingen af lovforslaget lovede at se på spørgsmålet om skatterådernes adgang til en andenbehandling. Der er altså ikke her tale om reformer, men kun om ajourføringer.

Det fastslås i lovforslaget, at uanset ændringer i invalidepensionsloven, hvor beløbene for invaliditet, pleje- og bistandstillæg er forhøjet, skal ydelserne fortsat være skattefri, idet der jo ikke er sket nogen ændring i anvendelsen af disse beløb.

Boliglovene skal jo også indpasses i skattesystemet. Det drejer sig om boligsikringsydelse — et forfærdeligt ord, som jeg hellere vil kalde boligtilskud — og det er helt naturligt, at disse tilskud, som skal afløse de nuværende husejetilskud, også stadig gøres skattefri, ellers ville de jo ikke få den virkning, som er sigtet med boligsikringsloven. I denne forbindelse foreslås det, at de indbetalinger, som skal foretages til boligfonden af husejerne, skal kunne fradrages i den skattepligtige indtægt, medens til gengæld renter skal tillægges indtægten i det år, hvor renterne kan kræves udbetalt. Heraf følger selvfølgelig, at bindingsbeløbene, når de kan kræves udbetalt, skal medregnes i den skattepligtige indtægt.

Der er også i lovforslaget taget hensyn til de bindingsbeløb, der udbetales før bindingsperiodens udløb, f. eks. på grund af dødsfald, konkurs eller tvangsakkord, og her foreslås det, at det frigivne beløb be-